

Uenigheden i Praksis vil være saa stor, og i det store og hele tror jeg, at selv Statsministeren principielt vil tiltræde disse Principper; i alt Fald er han jo Tilhænger af fuld Grundskyld og af fuld Frihandel, hvis jeg kan tro ham paa hans Ord.« Tidligere hindrede Landstinget en økonomisk Frigørelse, men nu maatte det arbejdende Folk kræve, at der blev truffet virkningsfulde Foranstaltninger mod den uretfærdige Dyrtid.

Statsministeren svarede hertil, at man ikke pludselig kunde gaa til at ophæve Skatterne. Der var derimod for nogen Tid siden nedsat en *Kommission*, som skulde yde Vejledning med Hensyn til mulige Forandringer af og Forbedringer i det bestaaende Skattesystem. Hvad der findes af monopolagtig Karakter som Sukker- og Spritproduktion, er underkastet Folkerepræsentationens Kontrol, og hvis man ønskede Lovgivningen herom ændret, vilde det have været naturligare at stille Forslag herom. Hvad dernæst den almindelige Prisstigning angaar, henviste Statsministeren til Forhandlingerne angaaende Valutaloven og til de Under søgelser, der foretages i Henhold til Loven angaaende Priskontrol. I øvrigt maatte det være alle bekendt, at Prisstigningen i Hovedsagen havde sin Oprindelse i Udlandet, og at Danmark derfor ikke var i Stand til at øve nogen afgørende Indflydelse paa den.

Dette Svar fra Statsministeren kom ikke som nogen Overraskelse for *Forespørgeren*; det var — udtalte han — netop saa overlegent og intetsigende, som han havde ventet. Han belyste derefter sit Syn paa Stillingen her i Landet i en udførlig Redegørelse, som mundede ud i følgende: Den Politik, som er ført her i Landet, før denne Regering kom til, og som er forstærket, siden vi fik den nuværende Regering, er resulteret i, at Dyrtiden i Dag banker paa hver Mands Dør. Den bør imødegaas ved Ophævelse af de arbejdsfrie Indkomster, ved Fjernelse af Monopoler, Særrettigheder og Skatter. Vi lever i et rigt Land, men vi bør sikre alles Part heri ved at skabe et rigt Fællesskab. »Retsstaten er et saadant rigt Fællesskab med frie Borgere, medens vi nu kun har et fattigt Fællesskab, der til Gengæld har kunnet blande sin Næse i alt.« *Forespørgeren* sluttede sin Tale med at fremsætte følgende *Paastand paa Overgang til næste Sag paa Dagsordenen*:

»Idet Folketinget opfordrer Regeringen til Fremsættelse af Lovforslag, der sikrer retfærdige Samfundsforhold, gaar Tinget over til næste Sag paa Dagsordenen.«

Hartvig Frisch (S.) ansaa det nærmest for Tidsspilde at høre paa *Forespørgerens* Udredninger, men han havde intet at indvende mod selve Dagsordenen. »Jeg gad se«, udtalte han, »en lovgivende Forsamling gaa imod en Opfordring til Regeringen om at sikre retfærdige Samfundsforhold — den